

Заднішовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

№ 13 (252) | Четвер, 5 травня 1949 р. | Ціна 20 к.

Передовики підписки на позику

- Геолого-грунтознавчий факультет — 112,9 проц. до фонду зарплати та стипендії.
- Географічний факультет — 112,4 проц.
- Біологічний факультет — 111,8 проц.
- Проф. Гоголев — 150 проц.
- Доцент Ефремов — 150 проц.
- Доцент Болтенко — 150 проц.
- Студент Воля — 200 проц.
- Студентка Лобзіна — 150 проц.

Загальна підписка на позику по університету складає 107,8 проц. до фонду зарплати та стипендії.

День більшовицької преси

Сьогодні — традиційне свято нашої преси. Тридцять шість років тому — 5 травня 1912 року — вийшов перший номер більшовицької газети «Правда». Створена за вказівками Володимира Ілліча Леніна і при безпосередній участі товарища Сталіна газета «Правда» була і є бойовим органом Центрального Комітету більшовицької партії, була і є гідним прaporоносцем полум'яних ідей марксизму-ленінізму.

Оточена повсякденним піклуванням партії, в нашій країні виросла могутня преса. Наші газети й журнали, які видаються великими тиражами всіма мовами народів Радянського Союзу, стали дійовою ідеологічною зброєю партійних організацій, одним з найважливіших засобів політичного виховання трудящих і мобілізації їх на здійснення тих історичних завдань, що стоять перед Батьківчиною.

Наші газети принципіально відрізняються від газет буржуазних країн. Капіталістична преса по суті своїй антинародна. Вона підкорена владі грошового мішка, служить інтересам капіталістичного зиску і є в руках купків експлуататорів знаряддям для одурманиння трудящих мас. Так звана «свобода буржуазної преси» є не що інше, як свобода брехні і обману трудящих, не що інше, як свобода капіталістів використовувати газети в своїх класових інтересах. Про яку свободу преси може йти мова в капіталістичних країнах, де матеріальна база — друкарня й паперові фабрики — належить капіталістам, а журналісти поставлені в такі умови, що у них тільки один вибір: або продатися тим же капіталістам, або залишитися без роботи.

Справжня свобода преси існує у нас, в Радянському Союзі. Ця свобода проголошена Сталінською Конституцією, вона забезпечується передачею в руки трудящих друкарень, паперових фабрик, широкою участю робітників, колгоспників, радянської інтелігенції в роботі наших газет.

Величезні і відповільні завдання стоять перед більшовицькою пресою. Повсіденно пропагувати високі ідеї комунізму, боротися за підвищення ідеально-політичної озброєності радянських людей, відстоювати політику більшовицької партії і радянської влади на всіх ділянках ідеологічного фронту, нещадно викривати прояви

ворожої ідеології — безрідний космополітізм та буржуазний націоналізм, непохідно стояти на сторожі духовних інтересів радянського народу, високо тримати прapor більшовицької ідеїстості і ввойничої партійності — така почесна і відповідальна роль нашої преси.

Сьогодні, в день масового огляду роботи нашої преси, редакцій газет і журналів зіткнуть перед партією, перед народом про свою діяльність, більшовицькі журналісти мобілізують всі свої сили на кращі виконання цих завдань, які ставить перед пресою Центральний Комітет ВКП(б).

Відповіальні та почесні завдання стоять і перед пресою нашого університету. В університеті виходять 9 факультетських стінгазет, 57 курсових та групових бюллетенів, біля 30 літературних газет, академічних бюллетенів, стінгазет наукових студентських гуртків.

Сьогодні ми розповідаємо про досвід роботи редакцій кращих стінгазет. Систематична боротьба за підвищення ідеально-політичного рівня студентів, оперативне реагування на найменше порушення трудової дисципліни, вміла пропаганда досвіду роботи відмінників навчання — ось що забезпечило успіх та дієвість цих газет, зробило їх надійними помічниками партійної організації в справі підготовки високо кваліфікованих спеціалістів для соціалістичного народного господарства.

В період підготовки до літньої екзаменаційної сесії наші стінгазети мусять виконати особливо відповідальні завдання.

Систематично висвітлювати хід підготовки до іспитів, пропагувати кращий досвід роботи, відгукуватися на важливі події спеціальним випуском «Молний» — ось завдання кожної факультетської та курсової стінгазети.

Вчитися майстерності більшовицької журналістики у безсмертного Леніна, у великого Сталіна, вчитися у «Правди» — священній обов'язок кожної радянської газети. Тільки тоді наші газети та статті будуть кращими і влучнішими, тільки тоді вони глибше доходитимуть до серця їхніх читачів, ліпше допомагатимуть наші партії піднімати маси і згуртовувати їх на боротьбу за нові перемоги комунізму.

На честь визначної дати

Професорсько-викладовський склад та студенти університету активно відзначають День більшовицької преси. На всіх факультетах відбулися політінформації та комсомольсько-молодіжні політгодини, присвячені визначній даті.

Вийшли святкові номери факультетських та курсових газет. Кращі з них — газети «Історик» (редактор

Дружною підпискою на нову позику радянські студенти демонструють свою відданість соціалістичній Батьківщині.

Слухаючи постанову уряду

3 травня, 16-00.

В учбових корпусах, біля репродукторів зібрались професори, викладачі, студенти. На обличчях — радісне хвилювання. З гордістю слухають ті, що тут зібралися, вроцістий голос диктора.

— Як приємно відчувати могутність Радянської Держави — говорити сивоволосий професор. — Наша позика — це дальнє зміцнення великої армії миру.

Я ПРИВЕТСТВУЮ НОВИЙ ЗАЕМ

Я приветствую новый Советский заем!
И частицу внося
Трудовых капиталов,
Я хочу, чтоб Отчизна моя
С каждым днем,
С каждым годом
На счастье людей
Процветала.

Чтобы новые стройки,
Заводы росли,
Чтоб хлеба
Бушевали, как море,
Чтобы реки
В песках Кара-Кумов

прошли,
Поезда чтобы мчались
С ветрами споря.
Чтобы радости песня
Стремилася ввысь,
Чтобы крепла
Родная Отчизна,
Чтобы завтра, как знамя,
Над нами зажглись

Золотые
огни
коммунизма!

М. ЗУБАВЛЕНКО.

— Крові для Батьківщини не жалів, а грошей тим більше не шкода. Знаємо: у надійні руки віддаємо наші заощадження, сторицею вони до нас повернуться. От і підписуємо, як говориться, від чистого серця,

— звертається до товариша високий юнак у військовій гімнастичній з двома рядами орденських стрічок.

В аудиторіях виникають стихійні мітинги. І нічого, що немає ні високих трибун, ні сильних мікрофонів — хвилюючі, просякнуті любов'ю до Батьківщини промови звучать радісно і урочисто.

17-00. В підписці на позику прийняли участь 2847 осіб — професорів, студентів і співробітників університету.

На фото: викладачі та студенти біологічного факультету на мітингу.

Для щастя народу

Це не був мітинг в повному розумінні цього слова. Скоріше це нагадувало задушевну розмову, яка виникає між близькими, добре знайомими людьми під впливом якої-небудь хвилюючої події. Тон цій розмові подала секретар парторганізації хімічного факультету Суранова. Просто і сквільовано говорила вона про значення нової позики.

Позика — це нові школи та університети, це дальший ріст могутності нашої Батьківщини.

— Я щаслива, що своїм скромним вкладом допоможу великій справі будівництва комунізму, — заявила в своєму виступі студентка IV курсу, Сталінський стипендіат — Валентина Луньонок.

На 125 проц. стипендії підписалася на позику студентка Шкраб.

До 17 годин на позику підписалося 256 студентів хімічного факультету.

Б. БОРИСОВ.

В ІМ'Я МОГУТНОСТІ БАТЬКІВЩИНИ

З почуттям великого задоволення зустріли викладачі і студенти історичного і філологічного факультетів Постанову Ради Міністрів СРСР про випуск Четвертої Державної Позики відбудови і розвитку народного господарства СРСР. В вестибюлі починається мітинг.

Слово бере секретар парторганізації філологічного факультету доцент Несторенко.

Він говорить про величні пла-

ни Радянської Держави, про ріст могутності нашої Батьківщини.

Один за другим на трибуну піднімаються студенти Найдьонов, Сорочинський, Ерушова.

— Всі студенти, — заявила комсомолка Лобзіна, — з ентузіазмом відгукнулися на нову позику. Я підписуюсь на 150 проц. своєї стипендії.

На 125 проц. стипендії підписується студент філологічного факультету Гофман.

— Немає сили, яка б змогла задержати наш рух до комунізму, — говорить він.

Зразу ж після закінчення мітингу починається підписка на позику. Викладачі і студенти з радістю вписують свої прізвища в підписні листки.

До 17-00 на позику підписалося 550 студентів філологічного і 381 студент історичного факультетів.

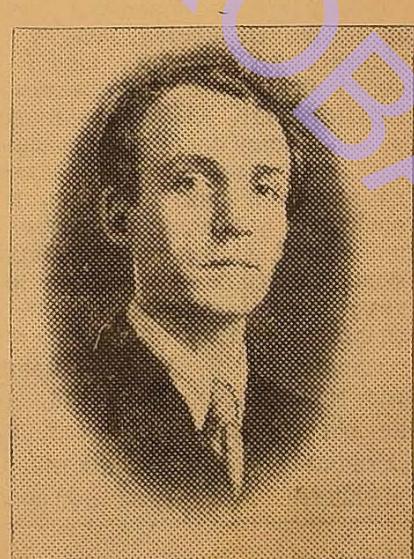
М. ГІРШИН.

На студентській науковій конференції університету студ. економічного факультету С. Діненберг прочитав доповідь на тему „Радянська грошова реформа 1947 р.“. „Прорітет російських дослідників у відкритті Антарктиди“ — так називалася доповідь студ. географічного факультету I. Трофіменка.

На фото: студ. С. Діненберг та студ. I. Трофіменко.

Фото В. Окула.

„Преса... найгостріша і найсильніша зброя нашої партії“.

ЖОДНОЇ ПОСЕРЕДНЬОЇ ОЦІНКИ

Навчання — це основна ділянка в нашій роботі. Тому бюллетень III групи II курсу юрфаку головну увагу приділив боротьбі за добру та відмінну успішність.

Регулярно в бюллетені вміщується матеріал про академічну роботу, розповідається про досвід кращих студентів групи: т.т. Волкова, Андріянченка, Вергейма, Ройтбурда та інших.

Студенти-відмінники т.т. Танасійчук, Вортман розповідали на сторінках бюллетеня про самостійну роботу над книгою і передходжерами.

Коли групові збори схвалили добитись тільки добріх та відмінних оцінок, бюллетень вмістив ряд заміток про хід виконання цього рішення.

Велику увагу приділяє бюллетень роботі в період екзаменаційної сесії. Замітки про невістигаючих та порушників дисципліни негайно обговорюються на групових зборах. Так, наприклад, коли студент Броун, одержав 2 погані оцінки з основ марксизму-лєнінізму, бюллетень негайно надрукував про це замітку. На другий день замітка була обговорена на групових зборах, які зобов'язали студента Броуна виправити погані оцінки.

Редколегія використовує і інформаційний матеріал, негайно вмішує прізвища студентів, які одержали незадовільні оцінки.

По ініціативі бюллетеня було організовано додаткові заняття з німецькою мовою. В результаті цих занятт т.т. Морозлі, Жилін та інші значно підвищили знання з мови. Бюллетень вміщує матеріал про вміле поєднання громадської роботи з навчанням.

В боротьбі за успішність використовуються гумор і сатира. Критичні відставаючі і порушників дисципліни, бюллетень веде боротьбу за відмінне навчання.

За підсумками зимової екзаменаційної сесії група вийшла на одне з перших місць в університеті.

В нашій групі немає жодної поганої та посередньої оцінки. 16 студентів склали іспити тільки на «відмінно». В досягненні цих результатів велика заслуга курсового бюллетеня.

**В. МАЗУР, комсорг групи.
Є. ТАШМА, редактор групового бюллетеня.**

Курсовий бюллетень в боротьбі за успішне складання іспитів

В кінці квітня на нашому курсі відбулися збори всіх студентів з участию викладача основ марксизму-лєнінізму тов. Годдовського.

Ми підвели підсумки зимової екзаменаційної сесії. Відзначивши любов і наполегливість більшості студентів, збори відмітили недоліки нашої роботи: неповне і несвоєчасне конспектування передходжерів з основ марксизму-лєнінізму (Адаб'єва, Жукова, Татарчевська, Гордінова), пасивність профгоргів Кожевікової і Чекмар'євої в боротьбі за покращення успішності, відсутність у більшості студентів конспектів з української літератури. Тов. Годдовський закликав студентів підпорядкувати всі галузі роботи головному — підготовці до іспитів і залишити, встановити суверінний контроль за кожним студентом, допомагати відставаючим, спланувати робочий час.

Редакція бюллетеня скерувала свою роботу на виконання цих завдань. Змістовними замітками відгукується бюллетень на всі найбільш важливі питання з життя курсу. Кожний номер

бюллетеня випускається по чіткому плану. З сторінок курсового бюллетеня говорять передовики навчання, відмінники, активісти. Вони обмінюються досвідом роботи, методикою підготовки до іспитів (Толстих, Львова, Криштопенко, Сальван, Каганова). Ми прагнемо, щоб запрацювали всі ланки громадських організацій на курсі, підпорядкувавши свою мету одному — успішному складанню іспитів. В замітках висвітлюється робота комсомольських і профспілкових груп. Відділ гум-ру не залишає в спокії ледарів і порушників дисципліни. Бюллетень веде боротьбу за культуру мови студентів, тим більше, що при складанні іспитів викладачі звертають велику увагу на вміння студентів правильно і послідовно будувати свою доповідь. Під час літньої сесії редколегія буде випускати газету «Молнию» після кожного іспиту.

**В. ШТИН,
редактор бюллетеня II курсу
філфаку (рос. відділ).**

В. ШТИН,

Наслідуючи кращі традиції більшовицької преси

Газета історичного факультету «Історик» багато уваги приділяє питанням політико-виховної роботи.

Так в минулому році ми випустили газету, присвячену теоретичній конференції на тему: «Моральні риси радянської людини». Редколегія широко використала факти з життя факультету, пов'язуючи героїчні дії радянських людей з нашою повсякденною роботою. «Історик» організував виступи кращих агітаторів, пропагандистів, відмінників навчання, показуючи, як підвищення ідеально-політичного рівня студентів обумовлює відмінну успішність.

В десятому номері «Історика» з підборки «Виконання рішення XVI з'їзду КП(б)У» студенти взнали про те, як виконуються на факультеті рішення, прийняті на відкритих партийних зборах.

Глибоко цікавлячись роботою редколегії, партійне бюро факультету часто підказує нам цікаві теми. За пропозицію партбюро редколегія випустила інтересну, насичену документами газету, присвячену 31 річниці Радянської Армії.

Поряд з цими матеріалами, в газеті часто ганьбляться прояви відсталості, політичної неграмотності.

Так, в 10 номері, в замітці «Це не личить комсомольцям», різко застежується непідготовленість групи комсомольців IV курсу до заняття по вивченню доповіді М. С. Хрущова.

Борячись за високу ідеїність, газета «Історик» добивається самого головного — дієвості. Тісний зв'язок з громадськими організаціями факультету забезпечує успіх нашої роботи. В декількох номерах газети йде обговорення побажань студентів про нові форми роботи в студентських гуртках. На сторінках газет висловлюються професори, викладачі. Наші гуртки вже перебудовують свою роботу. Допомагаючи громадським організаціям в боротьбі за підвищення ідеально-політичного рівня студентів, за покращання якості навчання, редколегія газети «Історик» наслідує кращі традиції більшовицької преси: розвиває критику і самокритику, добивається оперативності і дієвості газети.

**М. ФІНОГІН,
редактор газети «Історик».**

ІІІ-я міська наукова конференція студентів

З 23 по 29 квітня 1949 року, проходила III наукова конференція студентів вищих учбових закладів м. Одеси. В роботі конференції взяли участь студенти 17 вузів. На секціях було заслушано понад 150 доповідей, з них 29 було прочитано студентами нашого університету.

18 студентам ОГУ були присуджені I-ша, II-та III премії. Серед них т.т. Мазур (істфак), Бічук (істфак), Оліфіренко (ІІІ курс, біофак), Ходанович Л. (ІІІ курс, геологогравіометричний факультет), Сергієнко (V курс, філфак), Ефіменко В. (V курс, філфак), Макаренко Я. (V курс,

філфак), Орехова (IV курс, істфак), Полторак (IV курс, істфак), Косян Г. (V курс, фізмат) та інші.

Велика кількість премійованих доповідей показують, що за 1948—49 учбовий рік значно покращилася наукова робота студентів.

Як недолік роботи конференції, треба відмітити дуже погане відвідування секцій і пленарних засідань нашими студентами. На засіданнях окремих секцій було присутні лише 10—20 чоловік.

В. ТАБАЧНІКОВ.

ЗАМІСТЬ ФЕЙЛЕТОНУ

Бюрократ в медичинському халаті

В невеличкій, обвішаній плакатами, з явно медичинським відтіком, кімнаті — група відвідувачів. Іде нескінчена розмова про те, хто чим хворів у дитинстві і кого досвідчений лікар та щаслива доля врятували від смерті. В кімнаті жарко, пахне йодом. Реєстраторка, примріживши очі, солідно куняє. Проходить хвилин 30...

— Оце лікар! — радіє невисокий, худорлявий юнак з дуже блідим обличчям, — на кожного відвідувача витрачає півгодини.

Присутні з поговою дивляться на масивні, білі фарби, двері кабінету. Реєстраторка куняє. Проходить ще 30 хвилин.

Відвідувачі починають хвилюватись.

— За цей час можна або зовсім захворіти, або видужати...

Нарешті, двері, тихо поскрипуючи, відкриваються. З кабінету виходить кремезна, червонощока жінка.

— До побачення, Женічка! — гриєт вона, могутним голосом, і на червону, мов яблуко, щоку лягає дзвінкий поцілунок. Реєстраторка злякано розплощає очі.

— Хто це, теж хвора? — дивується худорлявий юнак.

— Та ні, — посміхається реєстраторка, — це приятелька нашого лікаря. Цілий місяць не бачила!

Двері кабінету знову відкриваються:

— Слідуючий!

Худорлявий юнак боязно переступає поріг.

— Що болить?

— Та, бачите, лікар, голова наче розлум'яється, і у грудях коле.

— Мірайте температуру!

Пятахвилинна пауза. Потім:

— Температура нормальна. Ви здорові.

— Та як же так, — хвилюється юнак, — адже я себе дуже погано почиваю.

— Ви здорові, товариш! Ясно?

Це кажу Вам я, лікар!

Юнак ніякovo оглядає розгнівану оглядну жінку і виходить.

Лікар прямує в прийому.

* * *

— Алло! У телефона головний лікар університету Цвейбел!

— Евгенія Абрамівна, — захлипається від хвилювання дівочий голос, — приходьте, будь ласка, в десяту аудиторію. Одна з студенток зневітоміла. Приходьте скоріше, благаю!

— Зараз 15 хвилин на шосту, — відповідає лікар Цвейбел, — робочий день закінчився, і я йду додому.

— Ale ж людина зневітоміла, — благає дівчина, — розумієте, лікар, людина!

— Не читайте мені моралі, — гнівається Цвейбел — і телефонна трубка, зійкнувшись, падає на держальця...

Подібних фактів та розмов можна навести безліч. І якби на медпункті університету була книга скарг, і якби відвідувачі записували в ній всі свої скарги на некваліфіковане медичинське обслуговування та на грубість лікаря Цвейбел — о, багато зошків було б списано гнівними та справедливими словами...

* * *

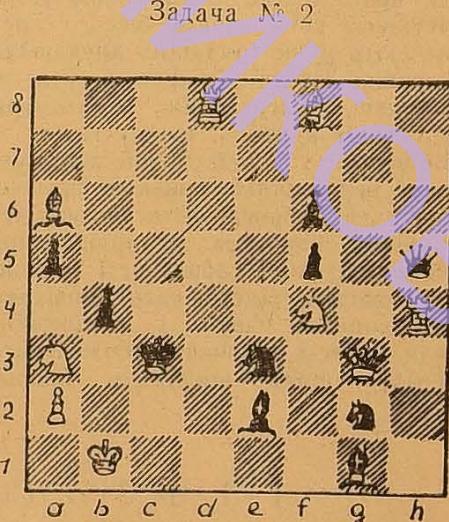
Самий цінний капітал в нашій країні — це люди, кадри — вчити великий Сталін. Партия надає особливу увагу справі покращання медичинського обслуговування радянських людей. Санаторії, будинки відпочинку, мільярди карбованців — нічого не шкоду соціалістична держава для своїх улюблених синів та дочек.

І тому так боляче та образливо бачити, коли благодорій медичинський халат одягає некваліфікована та груба людина і коли священна справа охорони здоров'я потрапляє до рук бездушного бюрократа!

Б. СПІВАК.

ШАХОВИЙ КОНКУРС

Задача № 2

Мат у два ходи

В. о. відповідального редактора
І. ЗАБОКРИЦЬКИЙ.